

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

ZALECENIA

KOMISJA

ZALECENIE KOMISJI

z dnia 6 grudnia 2007 r.

w sprawie środków redukcji ryzyka dla następujących substancji: piperazyna, cykloheksan, metylenodifenylodiiizocyjanian, but-2-yno-1,4-diol, metylooksiran, anilina, akrylan 2-etyloheksylu, 1,4-dichlorobenzen, 3,5-dinitro-2,6-dimetylo-4-tert-butyloacetofenon, ftalan di(2-etyloheksylu), fenol, 5-tert-butylo-2,4,6-trinitro-m-ksylen

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 5901)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/98/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 z dnia 23 marca 1993 r. w sprawie oceny i kontroli ryzyka stwarzanego przez substancje istniejące⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W ramach rozporządzenia (EWG) nr 793/93 następujące substancje zostały określone jako substancje priorytetowe podlegające ocenie zgodnie z rozporządzeniami Komisji (WE) nr 1179/94⁽²⁾, (WE) nr 2268/95⁽³⁾ oraz (WE) nr 143/97⁽⁴⁾, dotyczącymi odpowiednio pierwszej, drugiej i trzeciej listy substancji priorytetowych, przewidzianych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 793/93:

— piperazyna,

— cykloheksan,

— metylenodifenylodiiizocyjanian,

— but-2-yno-1,4-diol,

— metylooksiran,

— anilina,

— akrylan 2-etyloheksylu,

— 1,4-dichlorobenzen,

— 3,5-dinitro-2,6-dimetylo-4-tert-butyloacetofenon,

— ftalan di(2-etyloheksylu) (DEHP),

— fenol,

— 5-tert-butylo-2,4,6-trinitro-m-ksylen.

(2) Państwa członkowskie wyznaczone jako sprawozdawcy na mocy powyższych rozporządzeń zakończyły działania związane z oceną ryzyka dla człowieka i środowiska naturalnego tych substancji, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1488/94 z dnia 28 czerwca 1994 r. ustanawiającym zasady oceny ryzyka dla człowieka i środowiska naturalnego istniejących substancji zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 793/93⁽⁵⁾ oraz zaproponowały strategię redukcji ryzyka zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 793/93.

⁽¹⁾ Dz.U. L 84 z 5.4.1993, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 131 z 26.5.1994, str. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 231 z 28.9.1995, str. 18.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 25 z 28.1.1997, str. 13.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 161 z 29.6.1994, str. 3.

- (3) Przeprowadzono konsultacje z Komitetem Naukowym ds. Toksyczności, Ekotoksyczności i Środowiska (SCTEE) oraz z Komitetem Naukowym ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska (SCHER), które wydały opinie na temat przeprowadzanej przez sprawozdawców oceny ryzyka. Opinie te zostały opublikowane na stronach internetowych komitetów SCTEE i SCHER.
- (4) Wyniki oceny ryzyka oraz zalecane strategie redukcji ryzyka zostały przedstawione w komunikacie Komisji z dnia 7 lutego 2008 r. w sprawie wyników oceny ryzyka i strategii redukcji ryzyka dla następujących substancji: piperazyna, cykloheksan, metylenodifenylo-dii-zocyjanian, but-2-yno-1,4-diol, metylooksiran, anilina, akrylan 2-etyloheksylu, 1,4-dichlorobenzen, 3,5-dinitro-2,6-dimetylo-4-tert-butyloacetofenon, ftalan di(2-etyloheksylu), fenol, 5-tert-butylo-2,4,6-trinitro-m-ksylen⁽¹⁾.
- (5) Na podstawie powyższej oceny należy zalecić podjęcie określonych środków redukcji ryzyka dla określonych substancji.
- (6) Uznaje się ogólnie, że obecnie obowiązujące ustawodawstwo na poziomie wspólnotowym dotyczące ochrony pracowników zapewnia odpowiednie ramy dla ograniczenia ryzyka stwarzanego przez omawiane substancje w zakresie, w jakim jest to niezbędne, i w związku z tym jest ono stosowane.
- (7) Środki redukcji ryzyka przewidziane w niniejszym zaleceniu są zgodne z opinią komitetu powołanego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 793/93,

NINIEJSZYM ZALECA:

SEKCJA 1

PIPERAZYNA

(Nr CAS 110-85-0; nr EINECS 203-808-3)

Środki redukcji ryzyka dla środowiska

- 1) Właściwe organy państw członkowskich, których to dotyczy, powinny w pozwoleniach wydawanych na mocy dyrektywy Rady 96/61/WE⁽²⁾ określać warunki, dopusz-

czalne wartości emisji lub równoważne parametry bądź środki techniczne w odniesieniu do piperazyny w celu zagwarantowania, że dane instalacje zaczną działać zgodnie z najlepszymi dostępnymi technikami (zwanymi dalej „BAT”) w terminie do dnia 31 października 2007 r., z uwzględnieniem technicznych właściwości tych instalacji, ich geograficznego położenia i lokalnych warunków środowiska.

- 2) Państwa członkowskie powinny bacznie monitorować stosowanie BAT w odniesieniu do piperazyny oraz informować Komisję o wszelkich istotnych zmianach w ramach wymiany informacji dotyczących BAT.
- 3) Lokalne emisje do środowiska podlegają w stosownych przypadkach przepisom prawa krajowego w celu wykluczenia wszelkiego ryzyka dla środowiska.

SEKCJA 2

METYLENODIFENYLODIIZOCYJANIAN

(Nr CAS 26447-40-5; nr EINECS 247-714-0)

Środki redukcji ryzyka dla pracowników

- 4) Pracodawcy stosujący MDI w zastosowaniach wskazanych w ocenie ryzyka jako wymagające uwag powinni uwzględnić wszelkie wytyczne branżowe, które zostały wypracowane na poziomie krajowym w oparciu o praktyczne wytyczne o niewiążącym charakterze, sporządzone przez Komisję na podstawie art. 12 ust. 2 dyrektywy Rady 98/24/WE⁽³⁾.

SEKCJA 3

BUT-2-YNO-1,4-DIOL

(Nr CAS 110-65-6; nr EINECS 203-788-6)

Środki redukcji ryzyka dla pracowników

- 5) Pracodawcy stosujący but-2-yno-1,4-diol w zastosowaniach wskazanych w ocenie ryzyka jako wymagające uwagi, a zwłaszcza stosujący but-2-yno-1,4-diol w postaci płatków, powinni uwzględnić wszelkie specyficzne wytyczne branżowe, które zostały wypracowane na poziomie krajowym w oparciu o praktyczne wytyczne o niewiążącym charakterze, sporządzone przez Komisję na podstawie art. 12 ust. 2 dyrektywy Rady 98/24/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. C 34 z 7.2.2008, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 257 z 10.10.1996, str. 26. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 33 z 4.2.2006, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 131 z 5.5.1998, str. 11. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 2007/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 165 z 27.6.2007, str. 21).

SEKCJA 4

ANILINA

(Nr CAS 62-53-3; nr Eines 200-539-3)

Środki redukcji ryzyka dla pracowników, konsumentów i środowiska

- 6) Pracodawcy stosujący anilinę do czynności, w których przewidywalne jest narażenie (np. przeglądy lub prace konserwacyjne prowadzone w systemie zamkniętym), powinni uwzględnić wszelkie specyficzne wytyczne branżowe, które zostały wypracowane na poziomie krajowym w oparciu o praktyczne wytyczne o niewiążącym charakterze, sporządzone przez Komisję na podstawie art. 12 ust. 2 dyrektywy 98/24/WE.
- 7) Państwa członkowskie powinny zapewnić na swoich terytoriach aktywną i skuteczną kontrolę rynku dotyczącą obecności na nim produktów zawierających anilinę oraz powinny stosownie informować Komisję przy pomocy Wspólnotowego Systemu Szybkiego Informowania (RAPEX) zgodnie z dyrektywą 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾. W razie konieczności produkty te należy usunąć z rynku ze względu na zagrożenie, jakie stanowią na podstawie ogólnych wymogów bezpieczeństwa zawartych w dyrektywie 2001/95/WE.
- 8) W odniesieniu do dorzeczy rzek, dla których emisje aniliny mogą stanowić zagrożenie, państwo członkowskie, którego to dotyczy, powinno ustanowić środowiskowe normy jakości (zwane dalej „EQS”), które należy stosować najpóźniej od dnia 22 grudnia 2015 r. Krajowe środki na rzecz redukcji zanieczyszczeń mające na celu osiągnięcie EQS powinny zostać włączone do planów gospodarowania wodami w dorzeczu przewidzianych w dyrektywie 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾.
- 9) Właściwe organy państw członkowskich, których to dotyczy, powinny w pozwoleniach wydawanych na mocy dyrektywy 96/61/WE określać warunki, dopuszczalne wartości emisji lub równoważne parametry bądź środki techniczne w odniesieniu do aniliny w celu zagwarantowania, że dane instalacje zaczną działać zgodnie z BAT w terminie do dnia 31 października 2007 r., z uwzględnieniem technicznych właściwości tych instalacji, ich geograficznego położenia i lokalnych warunków środowiska.
- 10) Państwa członkowskie powinny bacznie monitorować stosowanie BAT w odniesieniu do aniliny oraz informować Komisję o wszelkich istotnych zmianach w ramach wymiany informacji dotyczących BAT.

⁽¹⁾ Dz.U. L 11 z 15.1.2002, str. 4.⁽²⁾ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, str. 1. Dyrektywa zmieniona decyzją nr 2455/2001/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2001, str. 1).

- 11) Lokalne emisje aniliny do środowiska wodnego oraz emisje do atmosfery powinny w stosownych przypadkach podlegać przepisom prawa krajowego w celu wykluczenia lub ograniczenia wszelkiego ryzyka dla środowiska.

SEKCJA 5

FTALAN DI(2-ETYLOHEKSYLU) (DEHP)

(Nr CAS 117-81-7; nr Eines 204-211-0)

Środki redukcji ryzyka dla środowiska

- 12) W odniesieniu do dorzeczy rzek, dla których emisje DEHP mogą stanowić zagrożenie, państwo członkowskie, którego to dotyczy, powinno ustanowić środowiskowe normy jakości (zwane dalej „EQS”), które należy stosować najpóźniej od dnia 22 grudnia 2015 r. Krajowe środki na rzecz redukcji zanieczyszczeń mające na celu osiągnięcie EQS powinny zostać włączone do planów gospodarowania wodami w dorzeczu przewidzianych w dyrektywie 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady.

SEKCJA 6

FENOL

(Nr CAS 108-95-2; nr Eines 203-632-7)

Środki redukcji ryzyka dla konsumentów i środowiska

- 13) Państwa członkowskie powinny zapewnić na swoich terytoriach aktywną i skuteczną kontrolę rynku dotyczącą obecności na nim produktów zawierających fenol oraz powinny stosownie informować Komisję przy pomocy Wspólnotowego Systemu Szybkiego Informowania (RAPEX) zgodnie z dyrektywą 2001/95/WE. W razie konieczności produkty te należy usunąć z rynku ze względu na zagrożenie, jakie stanowią na podstawie ogólnych wymogów bezpieczeństwa zawartych w dyrektywie 2001/95/WE.
- 14) Właściwe organy państw członkowskich, których to dotyczy, powinny w pozwoleniach wydawanych na mocy dyrektywy 96/61/WE określać warunki, dopuszczalne wartości emisji lub równoważne parametry bądź środki techniczne w odniesieniu do fenolu w celu zagwarantowania, że dane instalacje zaczną działać zgodnie z BAT w terminie do dnia 31 października 2007 r., z uwzględnieniem technicznych właściwości odnośnych instalacji, ich geograficznego położenia i lokalnych warunków środowiska. Właściwe organy państw członkowskich, których to dotyczy, powinny zwracać szczególną uwagę na potencjalne zagrożenia związane z miejscami, w których odbywa się produkcja lub przetwarzanie fenolu, w odniesieniu do oczyszczalni ścieków przemysłowych zlokalizowanych w takich miejscach oraz w odniesieniu do osób narażonych na oddziaływanie tej substancji poprzez środowisko (pędy roślinne skażone emisjami atmosferycznymi z tych miejsc).

15) Państwa członkowskie powinny bacznie monitorować stosowanie BAT w odniesieniu do fenolu oraz informować Komisję o wszelkich istotnych zmianach w ramach wymiany informacji dotyczących BAT.

SEKCJA 7

ADRESACI

17) Niniejsze zalecenie skierowane jest do wszystkich sektorów, w których dokonuje się przywozu, produkuje, transportuje, przechowuje, wytwarza preparaty lub przetwarza w inny sposób, stosuje, usuwa lub odzyskuje powyższe substancje, oraz do państw członkowskich.

16) Lokalne emisje do środowiska oraz do oczyszczalni ścieków przemysłowych powinny w razie konieczności podlegać przepisom prawa krajowego w celu wykluczenia wszelkiego ryzyka dla mikroorganizmów w oczyszczalniach ścieków przemysłowych oraz dla ludzi narażonych na oddziaływanie tej substancji poprzez środowisko.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Stavros DIMAS

Członek Komisji
